

ЕКОНОМІКО-СОЦІАЛЬНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ФОРМУВАННЯ ПЛАТИ ЗА СПЕЦІАЛЬНЕ ВИКОРИСТАННЯ МИСЛИВСЬКИХ ТВАРИН

Юрій Муравйов

канд.екон.наук, доцент

Національний лісотехнічний університет України (Україна)

Людина є частиною живої природи, що пройшла довгий, складний і неоднозначний шлях свого розвитку. Використання тваринного світу у становленні сучасного людства має дуже важливе значення. Людина навчилася колективно полювати, працювати, винайшла нові знаряддя для побуту, житла, готування їжі, її зберігання, збагатила мову тощо.

Мисливське господарство України має добрий потенціал для розвитку, адже кліматичні умови, географічне розміщення достатньо цьому сприяють. Разом з тим спостерігаються найгірші показники його ведення порівняно з рівноцінними умовами мисливського господарювання в Європі. Серйозною проблемою господарювання мисливської галузі в Україні є притаманна вже багато десятиліть його збитковість (окупність ведення становить приблизно 42 %) [1].

Сучасне полювання має абсолютні відмінності від тих засад, що формувалися далекими нашими предками, адже сьогодні – це активний відпочинок, пізнання себе й оточення, вивчення історії, духовне збагачення тощо. Мисливець отримує для себе низку позитивних послуг, за які беззаперечно потрібно платити.

У своєму дослідженні ми хочемо звернути увагу на методичні засади формування розміру плати за спеціальне використання ресурсів мисливських тварин (вартість ліцензії, відстрільної картки). Це, на нашу думку, має суттєвий вплив на дохідність сучасного мисливського господарства України. Одним із джерел доходів мисливських господарств є продаж ліцензій (відстрільних карток).

У Законі України «Про мисливське господарство та полювання» [2] дозволами на право полювати є ліцензія та відстрільна картка. Ліцензії видає мисливцям користувач мисливських угідь, який отримує їх у центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового та мисливського господарства. Відстрільні картки видає мисливцям користувач мисливських угідь [2].

У статті 18 Закону України «Про мисливське господарство та полювання» [2] «Вартість ліцензій на добування мисливських тварин визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері лісового та мисливського господарства, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики». Вартість відстрільних карток на добування мисливських тварин встановлює користувач мисливських угідь [2]. Отже, не зрозумілими на законодавчому рівні є підходи, за якими власне встановлюється та диференціюється саме розмір такої плати (хоча би мінімальний її рівень).

Доцільним є чітке розмежування між вартістю права на полювання [дозвіл на добування - документ (ліцензія, відстрільна картка, дозвіл на селекційний, діагностичний та науковий відстріл), який дає право на добування (зокрема відлов) дикої тварини (тварин)] [2] та вартістю продукції полювання - добуті шляхом полювання або придбані (набуті) будь-яким іншим шляхом туші мисливських тварин, їх частини (м'ясо, субпродукти, шкури, роги, черепи, ікла тощо), а також відловлені живі мисливські тварини [2].

Мова про право на полювання. Скільки мисливець повинен заплатити за те, що хоче і може в дозволені строки мати полювати?

Вартість ліцензій на добування мисливських тварин у мисливських угіддях України затверджено наказом Міністерства аграрної політики та продовольства України від 16.05.2011р. за № 179 [3]: лось - 2000 грн, олень європейський - 1000 грн, олень плямистий - 800 грн, кабан - 600 грн, лань - 800 грн, муфлон - 800 грн, козуля - 200 грн, бобер - 150 грн, бабак - 150 грн, борсук - 200 грн, куниця лісова - 50 грн, ондатра - 25 грн, білка - 15 грн.

Пропонуємо запровадження прозорої методики розрахунку плати за право на полювання на основних видів мисливських тварин. За основу мінімального рівня плати беремо рівень мінімальної заробітної плати поточного року. Так, за право полювати на лося варто заплатити 6700 грн. Для інших основних видів вартість плати доцільно встановлювати у відсотках до загальної ваги тварини, що за мисливськими мірками може бути впольована.

Такий підхід є простий у використанні, зрозумілий як для користувачів мисливських угідь, так і для мисливців. Крім того, дасть змогу підвищити окупність мисливських господарств України.

Список використаних джерел

1. Державне агентство лісових ресурсів України. URL: <https://forest.gov.ua/napryamki-diyalnosti/mislivske-gospodarstvo-main/mislivske-gospodarstvo> (дата звернення: 06.03.2023).

2. Про мисливське господарство та полювання : Закон України. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 2000. № 18. Ст. 132.
3. Про затвердження вартості ліцензій на добування мисливських тварин в мисливських угіддях України : наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України від 16.05.2011р. № 179.